

РЕШЕНИЕ

№ 936

гр. Варна, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 15 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валя Цуцакова

при участието на секретаря Радостина Ив. Иванова
като разгледа докладваното от Валя Цуцакова Административно наказателно дело № 20213110204342 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Тийм Пауър Европа“ ЕООД представлявано от М.К., депозирана чрез адв.С.Б. , против Наказателно постановление № 03-013809/ 12.05.2021г. на И.Д.Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Варна Д. Д., с което на „Тийм Пауър Европа“ ЕООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 2 500 лева, за нарушение и на основание чл. 415 ал.1 от КТ.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което пакто допустима е приета от съда за разглеждане.

С жалбата се оспорва компетентността на АНО и се изразява становище, че НП е незаконосъобразно и необосновано, издадено в противоречие с процесуалните норми, описва се спецификата на дейността на дружеството, свързана с осигуряване на временна заетост на работници в чужбина и се твърди, че световната пандемия се е отразила върху финансовата стабилност на работодателя, твърди се, че на част от работниците са били изплатени дължимите възнаграждения и че работодателят не е разполагал с финансови възможности да изпълни всички свои задължения в срок, оспорва се фактическата обстановка, като се сочи, че с работниците са били сключени допълнителни споразумения, с които срокът за изплащане на дължимите суми е бил удължен по съгласие и на двете страни. С жалбата се изразява становище и за допуснати нарушения на процесуалните правила, твърди се, че не се спазени изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, че неправилно за всяко неизпълнено предписание е издадено отделно постановление, а не е едно, че дадените предписания са нищожни, че в случая е бил налице трудово правен въпрос, че не е била спазена

разпоредбата на чл.34 от ЗАНН, тъй като най -късната дата, на която нарушителят е бил известен е била 17.07.2020г и др. Поради тези и други съображения се иска отмяна на наказателното постановление, а в условията на евентуалност - прилагане на чл.28 от ЗАНН или чл.415 „в" от КТ, или намаляване на размера на наложената санкция. Направено е искане за присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание въззивната страна, редовно призована, се представлява от адв.Т., която поддържа жалбата, а във второ с.з. не се представлява, като е депозирана писмена молба НП да бъде отменено въз основа на аргументите, изложени в жалбата и да бъдат присождени направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от упълномощен представител, който оспорва жалбата, а в хода на делото по същество моли НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно, като аргументира доказаност и съставомерност на приетото за установено нарушение и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

През м.юни 2020г. , служители на Дирекция ИТ - Варна , една от които св. Н.З., извършили проверка на „ Тийм пауър Европа" ЕООД за спазване на трудовото законодателство. Основната дейност на дружеството била „ предоставяне на работна сила за временна заетост". Установило било, че от страна на работодателя на работници при прекратяване на трудовото правоотношение, не са били изплатени дължимите размери на парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж, след прекратяване на трудовото правоотношение. Един от тези работници бил Б.Х., който бил назначен на длъжност „ машинен оператор". За него, във ведомостта за заплати за м.април 2020г., било начислено възнаграждение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 743,65лв., което обаче не било изплатено. Предвид горното с Протокол № ПР 2013399/30.06.2020г. на „Тийм Пауър Европа" ЕООД били дадени задължителни предписания. В т. 3 било дадено предписание работодателят да изплати начисленото във ведомостта за заплати за м. април 2020г. , парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж в размер на 743,65лв., на работника Б.Х., като бил даден и срок за изпълнение на предписанието- 16.07.2020г. Предписанията били връчени на управителя на дружеството, като било вписано несъгласие от негова страна. Те не били обжалвани по реда на АПК.

На 07.04.2021г. св.З. и друг служител на Д „ИТ"-Варна, извършили нова проверка на дружеството. Били изискани необходимите за проверката документи, свързани с изпълнение на дадените на дружеството предписания, като след запознаване с тях св.З. установила, че не са били изпълнени дадените предписания и на работника Б.Х., не било изплатено паричното обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Бил изготвен нов протокол № ПР 2112867/28.04.2021г., в който били описани неизпълнените предписания и с който били дадени нови предписания.

Предвид горното, на 28.04.2021г. св.З. съставила против „ Тийм пауър Европа"

ЕООД акт за установяване на нарушение за това, че не е изпълнено задължително предписание - т.3 от Протокол № ПР 2013399/30.06.2020г. , а именно да се изплати начисленото във ведомост за заплати за м.04.2020г. парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж на работника Б.Х., изпълняващ длъжността „ машинен оператор", при прекратяване на трудовото правоотношение съгласно чл.224 ал.1 вр. чл.228 ал.3 от КТ, чл.197 х ал.1 т.12 и чл.107 ч от КТ, в размер на 743,65лв. Нарушението било квалифицирано като такова по чл.415 ал.1 от КТ. Било прието, че то е извършено на 17.07.2020г. в гр.Варна. При предявяването на акта, както и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН не били направени и депозирани писмени възражения.

Въз основа на АУАН било издадено и наказателното постановление, предмет на настоящата въззивна проверка, с което наказващият орган приел изцяло описаните фактически констатации и правната квалификация на нарушението по чл.415 ал.1 от КТ.За него, на същото законово основание на „ Тийм Пауър Европа" ЕООД била наложена „Имуществена санкция" в размер на 2 500лв.

Против дружеството били съставени актове и издадени наказателни постановления и за останалите неизпълнени предписания.

Съдът напълно кредитира показанията на св.З., тъй като същите са последователни, непротиворечиви и напълно кореспондиращи с останалите приобщени по делото писмени доказателства.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства , приложените към жалбата и тези по административно-наказателната преписка , които преценени в тяхната съвкупност са взаимно и логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира, както и от кредитираните от съда гласни доказателства.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните правни изводи:

Процесното Наказателно постановление е издадено от компетентен орган- от И.Д.Директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна , съгласно приобщената в хода на съдебното производство заповед, поради което съдът не споделя възраженията в тази насока. Постановлението е издадено в шестмесечния преклузивен срок и е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН.То съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението, посочени са датата, мястото и обстоятелствата при които е извършено нарушението, както и доказателствата, които го потвърждават.Вмененото във вина нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща на нарушителя да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защита. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. При предявяване на акта и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН не са били депозирани възражения, съдържащи спорни обстоятелства, нуждаещи се от разследване., поради което не е била нарушена нормата на чл.52 ал.4 от ЗАНН. Правото на защита на нарушителя е било реализирано с подаване на жалбата.

Съдът намира за неоснователни възраженията за това, че в хода на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. И в акта, и в наказателното постановление нарушението е описано с всички негови съставомерни признаци. Посочено е даденото предписание, протоколът, с който това е направено и фактическите констатации за неговото изпълнение. Следва да се отбележи, че в настоящото производство не би могла да се обсъжда процедурата по издаване на съответното предписание, доколкото за нарушителя е била налице възможност да го обжалва по реда на АПК, което не е било сторено. Поради това и съдът намира, че възраженията за нищожност на предписанията са неотносими в настоящия казус.

Съдът не споделя възраженията, че е следвало за всички изпълнени предписания да бъде проведено едно административно-наказателно производство, респективно да бъде издаден един акт и едно наказателно постановление, тъй като съгласно чл.18 от ЗАНН когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно лице е извършило няколко отделни нарушения, то наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

Неоснователни са и възраженията относно сроковете по чл.34 от ЗАНН, тъй като съгласно обстоятелствената част на НП се твърди, че нарушението е извършено на 17.07.2020г., т.е. в деня, следващ деня, в който изискуемото действие е следвало да бъде извършено. Това бездействие е било констатирано при проверка, осъществена през м.04.2021г., като актът е бил издаден на 28.04.2021г., а постановлението - на 12.05.2021г. Към този период не е бил изтекъл едногодишния срок от извършване на нарушението, визиран в чл.34 от ЗАНН. От доказателствата по преписката не се установява наказателното постановление да е било издадено преди изтичане на срока за изпълнение на даденото предписание, като следва да се отбележи, че самото неизплащане в срок на дължимо възнаграждение за неползван платен годишен отпуск, съставлява отделно административно нарушение, което не е предмет на разглеждане в настоящото производство. Няма как да се сподели становището, че нарушителят е бил известен на дата 17.07.2020г., тъй като както е посочено по-горе, изпълнението на предписанието е било установено при проверката, извършена през месец април 2021г. Поради това съдът намира, че в хода на производството не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Правилно административно-наказващия орган е приложил материалния закон, като е съотнесъл установените факти към хипотезата на правната норма. От показанията на св. З., както и от писмените доказателства по делото, по безспорен и категоричен начин се установява, че даденото с Протокол № ПР 2013399/30.06.2020г. на Д „ИТ“-Варна с т.3 предписание не е било изпълнено. По делото няма данни това предписание да е било обжалвано, поради което и същото е влязло в сила. При последваща проверка, извършена на 07.04.2021г. е било установено, че работодателят не е изплатил начисленото във ведомостта за заплати за м.април 2020г. парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж при прекратяване на трудовото правоотношение за работника Б.Х., не само в посочения в предписанието срок, а и в последствие. Доколкото вмененото на дружеството административно нарушение се осъществява

чрез бездействие, то следва да се счита довършено в първия ден след изтичането на срока, до който е следвало да бъде предприето действието, като в случая правилно е определена датата на извършване на нарушението- 17.07.2020г., защото това е денят, следващ този, до който предписанието е следвало да бъде изпълнено/ 16.07.2020г./, респективно до който дължимото обезщетение за неизползван отпуск да бъде изплатено. Поради това съдът намира, че нарушението безспорно е извършено.

Съдът намира за неоснователни възраженията за това, че нарушение не е осъществено, тъй като между работника и работодателя е било подписано допълнително споразумение, с което срокът на изплащане на дължимото обезщетение е удължен. Доказателства в тази насока са представени едва с жалбата, но те не водят до отпадане на административно-наказателната отговорност на работодателя, която е ангажирана за неизпълнение на предписание, още повече, че дата на споразумението, касаещо Х., следва датата на даденото предписание. Безспорно се установява от представените банкови извлечения, че на работника са били изплатени суми във връзка с ТПО, но това е станало след изтичане на срока на предписанието и след започване на административно-наказателното производство против работодателя.

Правилно е била ангажирана отговорността на „Тийм Пауър Европа“ ЕООД в качеството му на работодател. чрез налагане на "имуществена санкция". Това по своята правна същност е безвиновна, обективната отговорност на правния субект за неизпълнение на задължение, каквото имаме в конкретния случай и се реализира независимо от конкретния извършител, формата на вина, степента на обществена опасност на дееца и т. н. В този смисъл възраженията за невиновно поведение от страна на работодателя са неоснователни.

Правилно наказващият орган е преценил, че не следва да се прилага чл.28 от ЗАНН. Извършеното от „Тийм Пауър Европа“ ЕООД, тъй като нарушението не се отличава със степен на обществена опасност, различна от обичайната за съответния вид нарушение.

Правилно е била определена и санкционната норма, тъй като именно в чл.415 ал.1 от КТ е предвидена санкция за този, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. В настоящият случай безспорно е, че на „Тийм Пауър Европа“ ЕООД в качеството на работодател, от надлежен контролен орган е било дадено задължително предписание, обективизирано в съответния протокол, което не е било изпълнено.

Съобразно събраните по делото доказателства за това, че макар и със закъснение предписанието е било изпълнено и на работника е било изплатено дължимото възнаграждение, което се удостоверява и от депозираната лично от Х. молба, съдържаща изявление в горния смисъл, съдът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл.415 „в“ от КТ. С оглед на това, като съобрази и причините за неизпълнение на предписанието в срок, а именно поради продължаващата пандемия, съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде изменено и на „Тийм Пауър Европа“ ЕООД да се наложи „Имуществена санкция“ на основание чл.415 „в“ от КТ в размер на 100лв., като счита, че това наказание е съответно на извършеното нарушение и в цялост ще изпълни целите на ЗАНН.

С оглед изхода на делото и съобразно направените искания, на основание чл.63 „д“ от ЗАНН , съдът намира, че и на двете страни в процеса следва да се присъдят разноски. На Дирекция „Инспекция по труда“-Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което с оглед продължителността на делото и неговата сложност, съдът определя като такова в размер на 80лв. Това възнаграждение следва да бъде съразмерно на потвърдената част на наказателното постановление, поради което и на Д"ИТ"-Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 32лв. Разноски следва да се присъдят и на „Тийм Пауър Европа" ЕООД. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че е заплатена в брой сумата от 600лв. за процесуално представителство по настоящото дело. Тази сума надвишава размера на възнаграждението за процесуално представителство, визиран в Наредбата за минималните размери на адвокатски възнаграждения. Доколкото обаче от другата страна в процеса не е направено възражение за прекомерност на направените разноски, съдът намира, че следва на „Тийм Пауър Европа" ЕООД да се присъдят направени по делото разноски в размер на 576лв., съразмерно на отменената част на наказателното постановление.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.2т.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-013809/ 12.05.2021г. на И.Д.Директор на Дирекция "Инспекция по труда" – Варна Д. Д., с което на „Тийм Пауър Европа" ЕООД представлявано от М.К., е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 2 500 лева, за нарушение и на основание чл. 415 ал.1 от КТ като за същото нарушение **НАЛАГА** на „Тийм Пауър Европа" ЕООД административно наказание "Имуществена санкция" в размер на **100 / сто/ лева**, на основание **чл. 415 „в“ от КТ.**

ОСЪЖДА „Тийм Пауър Европа" ЕООД - БУЛСТАТ 204603122, да заплати на Д „ИТ"-Варна сумата от 32 / тридесет и два/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д „ИТ"-Варна да заплати на „Тийм Пауър Европа" ЕООД -БУЛСТАТ 204603122, сумата от 576 / петстотин седемдесет и шест/ лева за направени по делото разноски за процесуално представителство.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____